

ת"פ (ראשון לציון) 8005-02-22 - מדינת ישראל נ' עופר חדד

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 8005-02-22 מדינת ישראל נ' חדד

בפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עופר חדד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של **תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר** - עבירה לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד הנאשם בפיצרייה "דון פפה" בראשל"צ (להלן: "**הפיצרייה**"). ביום 1.9.19 בסמוך לשעה 14:15 הגיע לפיצרייה המתלונן, כדי לאסוף פיצה שהזמין. הנאשם טאטא את המקום, ולאחר מכן ניגש למסור למתלונן את הפיצה, נגע בפיצה מבלי ששטף ידיו.

המתלונן העיר לנאשם שראוי שישטוף ידיו בטרם יגע בפיצה והנאשם כעס. בהמשך, ביקש המתלונן לשוחח עם מנהל הפיצרייה וכן ביקש את כספו חזרה. תחילה הנאשם סירב להשיב את הכסף אך בהמשך עשה כן.

המתלונן הסתובב כדי לעזוב את המקום ושאל "איפה המנהל?", הנאשם בתגובה, יצא מהדלפק, דחף את המתלונן, הלך אחריו וזרק לעברו סינר שלבש והמתלונן זרק את הסינר חזרה לעבר הנאשם. אז, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בלסת.

בהמשך, אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**"), שנכח בפיצרייה, תקף את המתלונן במכה בראשו, דחף אותו והמתלונן נפל ארצה על פניו.

בעוד המתלונן שרוע על הרצפה, הכו אותו הנאשם והאחר בבעיטות בגבו, בראשו ובגופו. הנאשם או האחר אף נטלו כיסא מתכת, הכה באמצעותו בראשו של המתלונן והשניים המשיכו

לבעוט ולהכות את המתלונן.

בשלב זה הצליח המתלונן לצאת מהפיצרייה והנאשם אמר: "איפה הסכין שלי אני אדקור אותך".

3. כתוצאה מהמעשים, נגרם למתלונן שבר באצבע 5 בכף יד שמאל, אשר נזקק לקיבוע, שפשוף בעורף, שטף דם בגפה העליונה מימין בכתף ימין, בצד האחורי של זרוע ימין, במרפק ובגב, וכן מכות יבשות בגפיים תחתונות.

רישום פלילי

4. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

חוות דעת ממונה

5. מחוות דעת הממונה שהתקבלה ביום 7.8.24 עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות במגבלות.

הסכמות הצדדים

6. הצדדים הסכימו כי שירות המבחן יערוך תסקיר בעניינו של הנאשם ולבקשת ההגנה יבחן את שאלת ביטול ההרשעה. לא גובשו הסכמות עונשיות.

עוד הוסכם כי המאשימה בטיעוניה לעונש, תציג את תמונות החבלות שנגרמו למתלונן ותגיש את המסמכים הרפואיים.

שירות המבחן

7. מן התסקיר שהוגש ביום 10.3.24 עלה כי הנאשם כבן 31, נשוי מזה כשלוש שנים ואב לשלוש בנות פעוטות, שהצעירה בהן בת חודשים ספורים.

הנאשם מפרנס את משפחתו מהפיצרייה שבבעלותו ובשותפות עם אחיו, וכן מסתייע כלכלית בהוריו.

הנאשם שיתף כי התחיל בנעוריו לעשות שימוש בסם הקנבוס ללא אישור רפואי, משזה מרגיע ותורם לו, שליטתו, להתחזקות מבחינה רוחנית.

על רקע קשים ומעורבות עם החוק כנער, לא גוייס לצבא, והשתלב בהמשך בעבודות שונות.

8. הנאשם תיאר את האירוע כחריג להתנהגותו, גילה אמפתיה למתלונן, צער על הפגיעה בו ונכונות לפצותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודע לכך שהחזרה בתשובה מסייעת לו בקיום מסגרת וכללים, כאשר הנאשם הדגיש את מאמציו והצלחתו להתנהל באופן מתון ואחראי יותר, כשהוא מתרחק ממצבי סיכון, נישא והקים משפחה.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו רואה עצמו כזקוק לטיפול בהתמכרות לסמים, כאשר שלל צורך בשינוי אורחותיו וניכר כי הוא מחזיק בעמדות מקלות ביחס לסוג הסם ואינו מזהה השפעותיו השליליות.

10. שירות המבחן התרשם עוד כי מאז ביצוע העבירות, ובפרט מאז נישא, הקים משפחה, החל לנהל אורח חיים דתי והקים עם אחיו עסק, תפקודו של הנאשם יציב יותר, והוא מגלה מחוייבות. יחד עם זאת העריך כי במצבים מורכבים רגשית, נתון הנאשם בסיכון להתנהגות בלתי מסתגלת ואימפולסיבית, כמו גם סובל מחוסר וייסות המשמעותי המתבטא בהתנהגותו של הנאשם.

11. שירות המבחן שקל את משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות- כארבע וחצי שנים, מבלי שהנאשם היה מעורב באירועי אלימות נוספים, יכולתו להתייחס למתלונן באופן אמפתי, לבטא חרטה כנה ורצון לפצות את המתלונן. אמנם, לא נפתח פתח למעורבות טיפולית בעניינו של הנאשם, אך נמצא כי יש מקום לחזק את הנאשם על קבלת אחריות ועל השינוי בחייו.

12. בשקלול הנתונים, מצא שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם נמוך כשחומרת העבירה, במידה ותתבצע, צפויה להיות בדרגת חומרה בינונית.

בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על ענישה שלא תפגע ביציבותו התעסוקתית ובפרנסת משפחתו.

ראיות לעונש

13. במסגרת טיעוני המאשימה לעונש העיד המתלונן, מר פאבל כספין. המתלונן ציין כי הגיע לפיצרייה, תאר את האלימות שספג, העובדה כי לאחר מכן פנה למשטרה, שם שהה שעות ארוכות בעודו כאוב וללא טיפול רפואי. עוד ציין המתלונן כי איבד את עבודתו - ישב בבית למשך חודשיים ואשתו הפסיקה להניק כיוון שנגמר החלב בעקבות המצב.

14. עוד הגישה המאשימה את תמונות החבלה שנגרמה למתלונן ותעודה רפואית - **ת/1**.

טיעוני הצדדים לעונש

15. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הדגישה כי הרקע לאלימות הוא של מה בכך ויש לגדוע תופעה זו.

המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים, והפנתה לפסיקה.

המאשימה שקלה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, האחריות שנטל, העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים ואת האמור בתסקיר שירות המבחן. עם זאת ציינה, כי לצד הנתונים החיוביים לא ניתן להתעלם שהנאשם צורך סמים מסוג קנבוס ולא מכיר בהתמכרותו.

נוכח כלל השיקולים עתרה המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, ולגזור עליו 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי משמעותי למתלונן.

16. ההגנה הדגישה את תיקונו של כתב האישום לקולה באופן משמעותי, את חלוף הזמן והעובדה כי מדובר באירוע משנת 2019 כאשר כתב האישום הוגש רק בשנת 2022. עוד ציינה את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ואת העובדה כי אף המתלונן יכול היה לעצור את האירוע ולעזוב את המקום. מכל מקום, לשיטתה מדובר באירוע נקודתי וספונטני.

ההגנה עמדה על נסיבות חייו של הנאשם, כאשר במהלך התקופה שחלפה התחתן, הקים משפחה, הוא אב לשלושה ילדים, שינה את אורחות חייו וכיום מנהל אורח חיים דתי. הנאשם הפיק לקחים מהאירוע, מתרחק ממצבי סיכון, מתחרט, שומר על יציבות תעסוקתית ומפרנס את משפחתו.

לטענת הסנגור, המתלונן לא המציא מסמכים המאמתים את טענתו לפגיעה בעבודתו וניתן להתרשם כי העצים את האירוע.

לפיכך ביקשה ההגנה שלא להפר את האיזון אותו השיג הנאשם בחלוף 5-6 שנים מיום ביצוע העבירה.

הנאשם פנה למתלונן, הביע חרטה וביקש את סליחתו ומחילתו.

דין והכרעה

17. הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים וביניהם כבודו, ביטחונו האישי, פרטיותו ושלוות נפשו של המתלונן.

18. בתי המשפט ראו בחומרה רבה את עבירות האלימות במרחב הציבורי. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 7645/20 כהן נ' מ"י (18.11.20) "**למרבה הצער תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא יפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה**".

19. בע"פ 8991/10 מכבי נגד מ"י (27.10.11), הדגיש המשפט העליון כי על בתי המשפט להחמיר בענישה על מנת להוקיע תופעה זו:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות".

20. כתב האישום מתאר מסכת אלימות קשה וחמורה שלא ניתן להקל בה ראש, והכל בשל עניין של מה בכך - רצונו של המתלונן לשוחח עם מנהל הפיצרייה ולקבל כספו חזרה.

בתגובה לבקשתו זו של המתלונן, הנאשם פעל כמשולח רסן ותקף את המתלונן בחומרה ומבלי שיכול היה לעצור בעד עצמו.

הנאשם דחף את המתלונן וזרק לכיוונו סינר, המתלונן זרק חזרה את הסינר לעבר הנאשם וזה הכה מכת אגרוף בלסת המתלונן. אך בכך לא היה די. אחר, הצטרף לנאשם, דחף את המתלונן עד שנפל ארצה. בשלב זה, ובעוד המתלונן שרוע על הרצפה הכו אותו הנאשם והאחר, בעטו בגבו ובראשו ובחלקי גוף נוספים.

אך גם בכך לא היה די. הנאשם או האחר נטלו כיסא מתכת והכו באמצעותו בראשו של המתלונן והשניים המשיכו לבעוט ולהכות את המתלונן.

גם לאחר שהמתלונן הצליח לצאת מהפיצרייה, הוסיף הנאשם ואמר "איפה הסכין שלי אני אדקור אותך".

21. למתלונן נגרמו חבלות וביניהן שבר באצבע ושטפי דם.

22. לקולה אציין כי מדובר באירוע ללא תכנון מוקדם.

23. בטרם אפנה למדיניות הענישה הנוהגת אזכיר כי "**קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות**" (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י), ((17.11.16)), בהיות המתחם מגלם שיקולים נוספים-מדיניות ערכית ונסיבות

המקרה המסוים, ובכלל זה הנזק שנגרם, הנזק שצפוי היה להיגרם, משך האירוע, היקף האירוע, חומרת האלימות שננקטה ועוד, כאשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.

24. עיינתי בפסיקה הרחבה אליה הפנו הצדדים בטיעוניהם. אציין כי גם אם לא אציגה בשלמותה הרי שנתתי דעתי עליה. אין חולק כי בעבירות מסוג זה נקבעה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה. אך יחד עם זאת, ניתן לומר כי קשת הענישה רחבה. ראו למשל:

א. ברע"פ 203/22 **כהן ואח' נ' מ"י** (18.1.22) המבקשים הורשעו, לאחר שמיעת הראיות, בביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, הסגת גבול והמבקש 2 הורשע גם בעבירת איומים. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר. על המבקשים נגזרו 12 חודשי מאסר לאחר שלא הביעו חרטה, לא נטלו אחריות ולא עברו כל הליך טיפולי. בית המשפט המחוזי זיכה את המבקש 2 מביצוע עבירת האיומים- בהסכמת משיבה, ודחה את ערעורם של השנים בגין חומרת העונש. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

ב. ת"פ (רמלה) 47763-03-18 **מ"י נ' צעידי ואח'** (3.11.20) הנאשמים, שהם אחים, הורשעו בביצוע עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין. בין הנאשם 1 התגלע סכסוך עם המתלונן ואחיו. הנאשמים הגיעו לבית המתלוננים והחלו לתקוף אותם. בית המשפט קבע את מתחם הענישה בין 10 ל-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 4, שנת מאסר בפועל בשל עברו הפלילי, ועל הנאשמים 2-3 נגזרו 10 חודשי מאסר.

ג. ת"פ (רמלה) 9459-06-18 **מ"י נ' אביטבול** (20.10.20) הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בין המתלונן לנאשם התגלע ויכוח, על רקע חשדו של המתלונן כי עובד במסעדה ברמלה גנב ממנו כספים. בעקבות הוויכוח תקף הנאשם את המתלונן בכך שחבט בראשו באמצעות כלי מתכתי. למתלונן נגרמה חבלה בדמות המטומה ונפיחות. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין מספר חודשי מאסר ל-24 חודשים, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בשים לב לכך שלא עמדו לחובתו הרשעות קודמות בפלילים וגילו הצעיר.

ד. ת"פ (ראשל"צ) 27555-03-19 **מ"י נ' דנילוב** (22.7.20) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בין הנאשם ולמתלונן נתגלע ויכוח בגין תשלום עבור חניה, במהלך הוויכוח תקף הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בלסת ובעוד המתלונן שרוע על הרצפה, המשיך לבעוט בו. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשים, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בשים לב לכך שנטל אחריות באופן חלקי ובשל עברו הפלילי בעבירות ממין העניין.

25. בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

26. משהנאשם לא נרתם להליך טיפולי ולא מצא לנכון להיעזר בשירות המבחן על אף השימוש אותו הוא ממשיך לעשות בקנבוס, לא מצאתי טעם לסטייה ממתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם

27. ראשית יודגש כי כתב האישום תוקן לקולה והנאשם הודה בביצוע המעשים, נטל אחריות, הביע חרטה וחסך את העדתו של המתלונן.

28. עוד ראוי לציין את התרשמות שירות המבחן, לפיה הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם נמוך כשחומרת העבירה, במידה ותתבצע, צפויה להיות בדרגת חומרה בינונית. שירות המבחן התרשם כי מאז ביצוע העבירות, ובפרט מאז נישא והקים משפחה, כמו גם התחייב בשותפות עם אחיו והחל לנהל אורח חיים דתי, תפקודו של הנאשם הפך ליציב יותר והנאשם גילה מחויבות והכיר באחריותו כאב. עוד התרשם שירות המבחן כי העמדת הנאשם לדין מהווה גורם הרתעה, ובנוסף הוא מבטא אמפטיה וחרטה כלפי הנפגע. שירות המבחן לא מצא מקום למעורבות טיפולית, אך הוסיף כי נוכח חלוף הזמן- למעלה מארבע שנים והעובדה כי הנאשם לא היה מעורב באלימות, יש מקום לחזקו על קבלת אחריות להתנהגותו, כמו גם על השינוי שערך בחייו.

בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על ענישה שלא תפגע ביציבותו התעסוקתית של הנאשם ובפרנסת משפחתו התלויה בו.

29. סופו של דבר, לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים ובכלל זה מהות מעשיו של הנאשם ונסיבותיו האישיות ובכלל זה היעדר עברו הפלילי, מצאתי כי יש לגזור על הנאשם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

סוף דבר

30. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 9.10.24 בשעה 08:00 בבוקר ביחידת ברקאי- שלוחת

מרכז- רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות או עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 1500 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.10.24 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ד. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בסך של 3500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש בתוך 60 יום. המזכירות תעבירו למתלונן על פי הפרטים שתמציא המאשימה בתוך 7 ימים.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ויתרה תוחזר לנאשם או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' אלול תשפ"ד, 08 ספטמבר 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.